Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet Institutt for materialteknologi

Faglig kontakt under eksamen: Institutt for materialteknologi, Gløshaugen

Sigrid Hakvåg, tlf.: 73594079, (mob) 47633624

EKSAMENSOPPGAVE I TMT4110 KJEMI

LØSNINGSFORSLAG

Torsdag 24. mai 2012 Tid: 09.00-13.00

Hjelpemidler: B2-Typegodkjent kalkulator, med tomt minne, i henhold til utarbeidet liste. Aylward & Findlay: SI Chemical Data

Formelark (siste ark i oppgaveteksten).

Sensuren faller i uke 25

Oppgave 1

Det er kun ett riktig svar for hver deloppgave. Sett derfor kun ett kryss. Dersom to eller flere svar avgis, bedømmes denne deloppgaven med null poeng.

i. En reell gass avviker mest fra en ideell gass ved følgende betingelser	
a) lavt trykk og høy temperatur	
b) høyt trykk og lav temperatur	X
c) lavt trykk og lav temperatur	
d) høyt trykk og høy temperatur	

ii. Hva sier Daltons lov?	
a) Summen av partialtrykk for gassene i en gassblanding = totaltrykket	X
b) Summen av ΔH for et sett delreaksjoner = ΔH for totalreaksjonen	
c) For en gitt mengde gass er produktet av trykk og volum konstant, ved konstant T	
d) Aktiviteten er lik partialtrykket delt på et referansetrykk	

iii. Hva er riktig for en brenselcelle:	
a) Strøm benyttes for å lage et reaksjonsprodukt	
b) Oksidasjonen skjer ved katoden	
c) Elektrolytten må være et fast stoff	
d) En brenselscelle er en galvanisk celle hvor reaktantene blir kontinuerlig tilført	X

iv. Hva angir koordinasjonstallet i ett kompleks?	
a) Antall sentralioner	
b) Romlig struktur	
c) Konsentrasjonen til komplekset	
d) Antall ligander	X
v. Hvilken av følgende beskriver en likevektssituasjon?	
a) $\Delta G = 0$	X
b) $\Delta G^{\circ} = 0$	71
$\begin{array}{c} c \\ c \\ \end{array} Q = 1$	
d) $\Delta H^{\circ} = T\Delta S^{\circ}$	
vi. Gassen er luktfri og fargeløs ved STP (standard trykk og temperatur). Den er lettere	
luft, og ble brukt for å gi oppdrift i luftfartøyet 'Hindenburg'. Gassen produseres for o	
meste fra naturgass. Elementet var ett av tre som ble dannet under Big Bang, men er i r	en
form relativt sjelden i naturlig tilstand på jorda. Hvilket element?	l
a) Li	
b) He	
c) H	X
d) O	
vii. Hva er elektronkonfigurasjonen til Ca?	
a) [Ar]	
b) [Ar] $4s^2$	X
c) [Kr] $4s^2$	
d) [Kr] 2s ⁴	
viii. Hva er en amfolytt?	
a) En forbindelse med både syre- og baseegenskaper	X
b) En løsning som kan lede elektrisk strøm	
c) En syre hvor $pH = \frac{1}{2} (pK_a + pK_w)$	
d) En elektrisk isolator (leder ikke elektrisk strøm)	
ix. Hvilken monomer er teflon bygd opp av?	
a) C ₂ H ₄	
b) C ₂ H ₂ F ₂	
c) C ₂ Cl ₄	
d) C_2F_4	X

- x. Hvilket av følgende utsagn er ikke en av termodynamikkens lover?

 a) Den totale energien i universet er konstant

 b) En spontan prosess er en prosess som bidrar til at entropien i universet øker

 c) En reaksjon er spontan hvis $\Delta G > 0$

 d) Entropien for en perfekt krystall ved 0 K er null
- xi. Hvorfor forskes det på å benytte inerte elektroder i forbindelse med produksjon av aluminium?

 Begrense CO2-belastningen. (CO2-utslipp ved bruk av C-anoder)

 Mer energieffektivt

xii. Sjøvann injiseres opp mot dette:	i oljereservoarer	for å få ut mer olje.	. Nevn noen av	v problemene knyttet
Energikrevende Utfelling i rør/dannels	(drive se av scale	pumper	og	prosessanlegg)
Forsuring				

a) En student finner at løseligheten av $Fe_3(PO_4)_2$ (s) i vann ved 25 °C er $2,47*10^{-8}$ mol/L. Beregn løselighetsproduktet for stoffet ved samme temperatur, og sammenlign med data fra SI Chemical Data (SI-CD)

Løselighetsproduktet til $Fe_3(PO_4)_2$ (s) kan finnes fra tabell 19 i SI-CD. Om x mol $Fe_3(PO_4)_2$ løser seg, vil x tilsvare løseligheten, og vi vil ved likevekt få:

$$\begin{split} Fe_3(PO_4)_2\,(s) &\to 3Fe^{2+}\,(aq) + 2PO_4^{3-}\,(aq) & K_{sp}\,(Fe_3(PO_4)_2) = 1*10^{-36} \\ LV: & 3x & 2x & x = 2,47*10^{-8}\,\text{mol/L} \\ \underline{K_{sp}\,(Fe_3(PO_4)_2)} &= [Fe^{2+}]^3*[PO_4^{3-}]^2 \\ &= [3x]^3*[2x]^2 \\ &= 27x^3*4x^2 = 108x^5 = \textbf{9.9*10}^{-37}\,\textbf{mol/L} \end{split}$$

- b) Finn løselighetsproduktet, K_{sp} til PbI₂(s) ved 298 K ved hjelp av SI-CD.
 - i. Det er mulig å beregne K_{sp} fra løseligheten av PbI₂(s) gitt i tabell 5 i SI-CD.
 Vis hvordan du isteden kan benytte termodynamiske data i SI-CD til å beregne løselighetsproduktet til PbI₂(s)

$$PbI_{2}(s) \rightarrow Pb^{2+}(aq) + 2I^{-}(aq)$$
 $\underline{K}_{sp}(PbI_{2}) = 8*10^{-9} \text{ (tabell 19)}$

{Løseligheten til PbI₂ er i SI-CD tabell 5 oppgitt til å være 0,076 g/ 100g. (= 0,76g/L)

Dette tilsvarer $0.76 \text{ (g/L)} / 461 \text{ (g/mol)} = 1.65 \times 10^{-3} \text{ mol/L}$

$$\begin{array}{cc} PbI_{2}\left(s\right) \rightarrow Pb^{2+}\left(aq\right) + 2\Gamma\left(aq\right) \\ LV: & x & 2x \end{array}$$

$$\begin{split} K_{sp}\left(PbI_{2}\right) &= \left[Pb^{2+}\right]*\left[\Gamma\right]^{2} = \left[x\right]*\left[2x\right]^{2} = 4x^{3} \quad der \ x = l \\ \text{øselighet} &= 1,65*10^{\text{-}3} \ \text{mol/L} \\ \underline{K_{sp}} &= 1,79*10^{\text{-}8} \end{aligned} \end{split}$$

Løselighetsproduktet kan beregnes via ΔG° for reaksjonen som følger:

$$\begin{split} \Delta G &= \Delta G^{\circ} + R T^* ln Q & \Delta G &= 0 \text{ ved likevekt} \\ &\rightarrow \Delta G^{\circ} = -R T^* ln K & K &= [Pb^{2+}]^* [\Gamma]^2 = K_{sp} \end{split}$$

$$\Delta G^{\circ} = \Delta_{f} G^{\circ}(Pb^{2+}(aq)) + 2*\Delta_{f} G^{\circ}(\Gamma(aq)) - \Delta_{f} G^{\circ}(PbI_{2}(s)) = -24 + 2*(-52) - (-174) = 46 \text{ kJ}$$

$$R = 8,314 \text{ J*K}^{-1}*\text{mol}^{-1}$$

$$T = 25 \, ^{\circ}C = 298 \, \text{K}$$

$$\underline{K_{sp}} = e^{(\Delta G^{\circ} / - RT)} = e^{-(46*10^{\circ} 3/8, 314*298)} = \underline{8.64*10^{-9}}$$

- c) Benytt K_{sp} til å beregne løseligheten av $PbI_2(s)$ (i g/L) ved 298 K i
 - i. rent vann
 - ii. 0,01 M KI
- i) I rent vann:

$$\begin{array}{c} PbI_{2}\left(s\right) \rightarrow Pb^{2+}\left(aq\right) + 2I^{-}\left(aq\right) \\ LV: & x & 2x \end{array}$$

$$K_{sp} (PbI_2) = [Pb^{2+}]*[\Gamma]^2 = [x]*[2x]^2 = 4x^3 = 8*10^{-9}$$
 => $x = 1,26*10^{-3} \text{ mol/L}$
Løseligheten til PbI₂ tilsvarer x, da ett mol PbI₂ gir ett mol Pb²⁺.

$$M_{PbI2} = 461,0 \text{ g/mol}$$
 Løselighet PbI₂ = 1,26*10⁻³ mol/L * 461,0 g/mol = **0.58 g/L**

ii) I 0,01 M KI

Må ta hensyn til effekten av felles ion i løsningen. KI (s) \rightarrow K⁺ (aq) + I⁻ (aq) [I]₀ = 0,01

$$\begin{array}{c} PbI_{2}\left(s\right) \rightarrow Pb^{2+}\left(aq\right) + 2\Gamma\left(aq\right) \\ LV \colon & x \quad \left(0,01+2x\right) \end{array}$$

$$K_{sp}(PbI_2) = [Pb^{2+}]^*[I^{-}]^2 = [x]^*[0,01+2x]^2 = 8*10^{-9}$$

Antar, basert på K-verdi at $x << 0.01 \rightarrow (0.01 + 2x) \approx (0.01)$ => $x = 8*10^{-5}$ mol/L Undersøker antagelse: 2x*100/0.01 = 1.6% < 5%. Antagelse OK.

Løseligheten til PbI₂ i 0,01M KI tilsvarer x, da ett mol PbI₂ gir ett mol Pb²⁺.

<u>Løselighet PbI₂</u> = $8*10^{-5}$ mol/L * 461,0 g/mol = **0.037 g/L**

- d) 1,5 gram PbI₂(s) og 10,5 gram PbBr₂(s) tilsettes samme flaske med 1,00 liter vann ved 298 K. Blandingen ristes sammen til likevekt er innstilt.
 - i. Beregn konsentrasjonen av de ulike ionene (Pb^{2+} , Γ og Br) i denne situasjonen. Benytt K_{sp} -verdier oppgitt i SI-CD i beregningene (Se bort fra evtl hydrolyse av Pb^{2+})

Fra oppgave 2c) i. har vi at løseligheten av PbI₂ i rent vann er 0,58 gram. Ved å tilsette 1,5 gram PbI₂ vil det derfor være overskudd PbI₂ i løsningen.

Løseligheten til PbBr2 i rent vann er gitt av følgende ligning:

$$K_{sp} (PbBr_2) = [Pb^{2+}]*[Br^{-}]^2 = [x]*[2x]^2 = 4x^3 = 2,1*10^{-6}$$
 => $x = 8,1*10^{-3} \text{ mol/L}$

$$M_{PbBr2} = 367,0 \text{ g/mol } \underline{L \text{ øselighet PbBr}_2} = 8,07*10^{-3} \text{ mol/L} * 367,0 \text{ g/mol} = \underline{2,97 \text{ g/L}}$$

Også PbBr₂ vil være i overskudd, og det er fast stoff tilstede i likevekt med ionene. (Likevekt er innstilt også om en beregner fra løselighet gitt i tabell 5 i SI-CD)

Felles ion er Pb^{2+} og konsentrasjonene av Γ og Br^- vil derfor kunne uttrykkes som funksjoner av Pb^{2+} . $2*[Pb^{2+}] = [\Gamma] + [Br^-]$

$$2*[Pb^{2+}] = \sqrt{\frac{Ksp (PbI2)}{[Pb^{2+}]}} + \sqrt{\frac{Ksp (PbBr2)}{[Pb^{2+}]}}$$

$$[Pb^{2+}]^3 = \frac{1}{4} (\sqrt{Ksp (PbI2)} + \sqrt{Ksp (PbBr2)})^2$$

$$[Pb^{2+}] = 8.4*10^{-3} \text{ mol/L}$$

$$\underline{[\Gamma]} = \sqrt{\frac{\text{Ksp (PbI2)}}{[Pb^{2+}]}} = \sqrt{\frac{8*10^{-9}}{0,0084}} = \underline{9.8*10^{-4} \text{ mol/l}} \text{ (tilsvarer 0,225 gram PbI}_2 løst)$$

$$[Br^{-}] = \sqrt{\frac{Ksp (PbBr2)}{[Pb^{2+}]}} = \sqrt{\frac{2,1*10^{-6}}{0,0084}} = \mathbf{0,016 \ mol/l}$$

Ser at løseligheten av PbI₂ reduseres, da PbBr₂ er mer løselig enn PbI₂.

ii. Hvordan ville løseligheten av PbI₂(s) endres (øke, minke, forbli uforandret) om PbBr₂(s) ble byttet ut med PbS(s)? Forklar.

Løseligheten av PbS er gitt av:

$$K_{sp}$$
 (PbS) = [Pb²⁺]*[S²⁻] = [x]*[x] = x² = 3*10⁻²⁸ => x = 1,7*10⁻¹⁴ mol/L

$$M_{PbS} = 239,27 \ g/mol \ \ \underline{L \text{ @selighet PbS}} = 1,7*10^{-14} \ mol/L \ * \ 239,27 \ g/mol = \underline{4,1*10^{-12} \ g/L}$$

Ser at PbS er <u>mye</u> mindre løselig enn PbI₂. Løseligheten av fast blyjodid vil derfor øke i forhold til i blanding med PbBr₂ (oppgave 2d) i.), og være omtrent lik løseligheten av PbI₂ i rent vann.

Oppgave 3

a) Beregn pH i 0,01 M HCl og 0,75 M HF

$$HCl(aq) \rightarrow H^{+}(aq) + Cl^{-}(aq)$$

HCl er en sterk syre og dissosierer fullstendig, slik at $[HCl]_0 = [H^+] = 0.01M$ pH = $-\log [H^+]$

$$\underline{pH} = -\log[0,01] = \underline{2,0}$$

HF er en svak syre, pKa = 3,17, og vil bare delvis dissosiere

$$HF(aq) \rightarrow H^{+}(aq) + F^{-}(aq)$$

Ka =
$$\frac{[H^+][F^-]}{[HF]} = \frac{x*x}{0.75-x} = 10^{-3.17}$$
 Antar, basert på K-verdi: 0,75-x ≈ 0.75

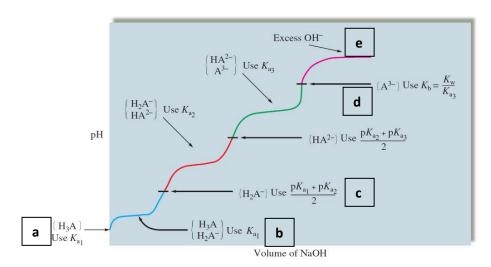
Ka =
$$\frac{x^2}{0.75}$$
 = 10^{-3,17} => x = 2,25*10⁻² mol/L (x*100/0,75 = 3 % < 5 %; OK)

$$pH = -log[H^+]$$

LV

$$\underline{pH} = -\log [2,25*10^{-2}] = \underline{1,65}$$
 Samme svar om løser som 2. gradsligning.

- b) Angi for punktene a til e i figur 3-1:
 - i. Hva representerer de ulike punktene
 - ii. Hvilke specier dominerer
 - iii. Sett opp de aktuelle likevektsuttrykkene og vis hvordan disse kan benyttes til å beregne pH i punktene **b, c og d**

a: ren syre

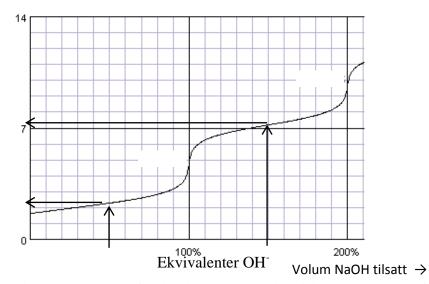
b og d: 1. og 3. halvveispunkt

c og d: 1.og 3. ekvivalenspunkt

e: Overskudd base

Uttrykk løses mhp pH. Likevektene settes opp.

c) pH-kurve for titrering av hvilken triprotisk syre er vist i figur 3-2? Begrunn svaret Verdiene pKa $_1$ = 2,15, pKa $_2$ = 7,2 (pKa $_3$ = 12,38), kan avleses ved 1. og 2. halvveispunkt. Den titrerte syra er <u>fosforsyre</u>, H_3PO_4 .

Figur 3-2. pH-kurve for titrering av 0,1 M triprotisk syre med NaOH fram til 2. ekvivalenspunkt.

En pyntegjenstand med overflateareal på 85 cm² skal belegges med kobber (kobberpletteres). Elektrolysen gjennomføres med en totalstrøm på 100 mA, i en elektrolytt med Cu²⁺-ioner.

a) Hvor tykt belegg har en fått etter en time? Angi svaret i μm.

På gjenstanden får vi følgende katodereaksjon:

$$Cu^{2+}$$
 (aq) + 2e⁻ \rightarrow Cu (s)

 $Str\#m\ og\ tid \to ladning\ (C) \to mol\ elektroner \to\ mol\ metall \to gram\ metall \to tykkelse\ metall-lag$

Ladning overført er gitt av $q = I^*t = n_e^*F = 2^*n_{Cu}^*F$

$$\begin{array}{ll} \text{Her: } q = I^*t = 100^*10^{\text{-}3}*60^*60 \text{ C*s}^{\text{-}1}*s = 360 \text{ C} \\ q = n_e^*F & \rightarrow n_e = 360 \text{ C}/96485 \text{ C*mol}^{\text{-}1} = 3,7^*10^{\text{-}3} \text{ mol} \\ n_{Cu} = \frac{1}{2} \text{ ne} & = 0,5^*3,7^*10^{\text{-}3} = 1,86^*10^{\text{-}3} \text{ mol} \end{array}$$

$$\rho$$
 (Cu) = 8,96 g/cm³, M_{Cu} = 63,55 g/mol

$$\underline{\mathbf{d}} = \frac{n*M}{\rho*A} = \frac{1,86*10^{-3}*63,55}{8,96*85} = 1,56*10^{-4} \text{ cm} = \underline{1,56 \text{ } \mu \text{m}}$$

En elektrokjemisk celle har følgende totalreaksjon: $Cu^{2+}(aq) + H_2(g) \rightarrow Cu(s) + 2H^+(aq)$

b) Beregn E° for cella ved

 $\Delta G^{\circ} = -nFE^{\circ}$, der n er antall elektroner overført, og F er Faradays konstant.

$$\begin{split} \Delta G^{\circ}{}_{298} &= \Delta_f G^{\circ}(Cu(s)) + 2*\Delta_f G^{\circ}(H^{+}(aq)) - \Delta_f G^{\circ}(Cu^{2+}(aq)) - \Delta_f G^{\circ}(H_2(g)) \\ &= 0 + 2*0 - 65 - 0 = -65 \text{ kJ} \\ \underline{E^{\circ}{}_{298}} &= \frac{-\Delta G^{\circ}}{n*F} = \frac{65*10^3}{2*96485} = \underline{\textbf{0,34 V}} \end{split}$$

E° ved 70 °C (E° $_{343}$) kan også beregnes fra ΔG °. ΔG ° er temperaturavhengig, men kan beregnes fra ΔH ° og ΔS ° som er tilnærmet uavhengig av temperaturen.

$$\begin{split} \Delta H^{\circ}_{298} &= \Delta_{f} H^{\circ}(Cu(s)) + 2*\Delta_{f} H^{\circ}(H^{+}(aq)) - \Delta_{f} H^{\circ}(Cu^{2+}(aq)) - \Delta_{f} H^{\circ}(H_{2}(g)) \\ &= 0 + 2*0 - 65 - 0 = -65 \text{ kJ} \end{split}$$

$$\begin{split} \Delta S^{\circ}{}_{298} &= S^{\circ}(Cu(s)) + 2*S^{\circ}(H^{+}(aq)) - S^{\circ}(Cu^{2+}(aq)) - S^{\circ}(H_{2}(g)) \\ &= 33 + 2*0 - (-98) - 131 = 0 \text{ J/K} \end{split} \qquad \text{(vil mao være uavhengig av temperaturen)}$$

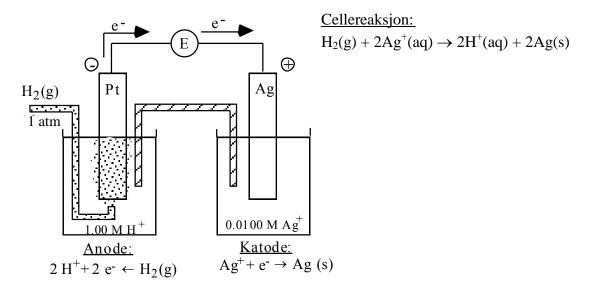
$$\Delta G^{\circ}_{343} \approx \Delta H^{\circ}_{298}$$
 - $T\Delta S^{\circ}_{298}$

$$\Delta G^{\circ}_{343} = -65*10^3 - 343*0 = -65 \text{ kJ}$$
 $\underline{E^{\circ}_{343}} = \frac{-\Delta G^{\circ}}{n*F} = \frac{65*10^3}{2*96485} = \underline{\mathbf{0.34 V}}$

Gitt følgende galvaniske celle ved 25° C:

$$Pt(s) \mid H_2(g, 1,00 \text{ atm}) \mid H^+(aq, 1,00 \text{ M}) \mid \mid Ag^+(aq, 0,0100 \text{ M}) \mid Ag(s)$$

c) Lag en skisse av cellen. Angi katode og anode og vis i hvilken retning elektronene transporteres (i den ytre kretsen) når cellen leverer strøm. Skriv opp halvcellereaksjonene og cellereaksjonen.

d) Beregn ΔG° , ΔG , E° og E for cellen. Benytt data fra SI-CD.

$$\begin{split} & \underline{\Delta G^{\circ}} = 2*\Delta_{f}G^{\circ}(Ag(s)) + 2*\Delta_{f}G^{\circ}(H^{+}(aq)) - 2*\Delta_{f}G^{\circ}(Ag^{+}(aq)) - \Delta_{f}G^{\circ}(H_{2}(g)) \\ & = 2*0 + 2*0 - 2*77 - 0 = \underline{\textbf{-154 kJ}} \\ & \underline{\Delta G} = \Delta G^{\circ} + RT \ln Q = \Delta G^{\circ} + RT \ln \frac{[H^{+}]^{2}}{P_{H_{2}}[Ag^{+}]^{2}} \\ & = -154*10^{3} + 8,314*298* \ln \frac{1^{2}}{1*0,0100^{2}} = \underline{\textbf{-131,2 kJ}} \end{split}$$

 ΔG° og ΔG kan også beregnes fra cellereaksjon basert på ½ H_2 (g). Da blir verdiene halvert.

$$\underline{\mathbf{E}^{\circ}} = \frac{-\Delta G^{\circ}}{n*F} = \frac{154*10^3}{2*96485} = \underline{\mathbf{0.798 V}}$$

$$\underline{\mathbf{E}} = \frac{-\Delta G}{n*F} = \frac{131,2*10^3}{2*96485} = \underline{\mathbf{0,68 V}}$$

a) Hva menes med elektronegativitet?Et atoms evne til å trekke på et elektronpar

derfor øverst til høyre i det periodiske system.

- b) Hvor i det periodiske system finner en de mest elektronegative elementene? Generelt kan en si at elektronegativiteten øker fra venstre mot høyre i en periode og avtar ovenfra og nedover i en gruppe. De mest elektronegative elementene ligger
- c) Hvordan kan elektronegativiteten benyttes til å avgjøre om en forbindelse har metallisk, ionisk, polar kovalent eller kovalent binding?

Bindingstypen i en forbindelse kan avgjøres ved hjelp av elektronegativiteten til grunnstoffene i forbindelsen

Stor forskjell i elektronegativitet fører til fullstendig ladningsoverføring fra det ene atomet til det andre. En får da dannet ioner. Atomene bindes sammen ved tiltrekningskreftene mellom de ulike ladningene, og en får <u>ionebinding</u>.

Om det er lite, eller ingen forskjell i elektronegativitet (for eksempel mellom like atomer), vil elektronene deles likt mellom atomene. Tiltrekning mellom elektroner og protoner. En har da <u>kovalent binding</u>.

Polar kovalent binding oppstår når forskjellen i elektronegativitet er en mellomting mellom det en ser for ionisk- og kovalent binding.

Metallisk binding er ikke-polar, og det er lite (for legeringer) eller ingen forskjell i elektronegativitet. Elektronene er delokalisert over hele strukturen.

d) Sett navn på følgende forbindelser:

- e) Tegn, og skriv formelen til følgende forbindelser:
 - i. 1,3-diklorbutan

 CICH₂CH₂CHCH₃

 CI

 CI

 CI

 CI

 CI

 Br

 CH₃

 CH₃

På laboratoriet undersøker studenten Sara reaksjonen mellom metallet Al (s) og HCl (aq), som gir gassutvikling. Gassen samles opp over løsninga ved 20 °C og 756 Torr (Damptrykket av saltsyreløsninga antas tilnærmet lik damptrykket over rent vann.) Når alt metallet har reagert er det utviklet 2,5 liter gass.

a) Hvilken gass dannes?

Hydrogengass

b) Skriv ligningen for reaksjonen mellom metallet og syra.

$$Al(s) \leftrightarrow Al^{3+} + 3e^{-}$$

 $H_2(g) \leftrightarrow 2H^+ + 2e^{-}$

$$2Al(s) + 6H^+ \rightarrow 2Al^{3+} + 3H_2(g)$$

c) Hvor mange mol gass er dannet, og hvor mange gram metall har reagert?

$$n_{H2} = ?$$
 \longrightarrow Må finne P_{H2}

$$P_{tot} = P_{H2} + P_{H2O}$$
 Finner vanndamptrykket ved 20 °C fra tabell 30 I SI-CD $P_{H2} = 756 - 17,53$ Torr = 738,5 Torr = (738,5/760) atm = 0,97 atm

$$PV = nRT$$
 $\underline{n}_{H2} = P_{H2}V/RT = \frac{0.97*2.5}{0.0820*293} = \underline{0.101 \text{ mol}}$

$$n_{Al} = n_{H2} * (2/3) = 0,101* (2/3) = 0,067 \text{ mol}$$
 $\underline{m_{Al}} = 0,067*26,98 = \underline{\textbf{1,81 g}}$

Studenten Sara undersøker 6,8 gram legering som skal bestå av 50 vekt% aluminium og 50 vekt% kobber. Når reaksjonen mellom legeringen og saltsyra har stanset ser Sara at det ligger noe metall igjen i løsninga og at det er dannet totalt 4,7 liter gass ved 20 °C og 756 Torr.

d) Har Petter blitt lurt? Begrunn svaret

Kobber er et edelt metall og vil ikke reagere med saltsyre. Kobberet vil derfor ligge igjen ureagert. Gassen dannes fra reaksjonen mellom aluminium og HCl som tidligere.

Det må avgjøres hvorvidt mengde gass tilsvarer den forventede mengden ut fra reaksjonen med 3,4 g aluminium (6,8 g *50%).

$$Regner\ som\ i\ oppgave\ 6\ a). \qquad \quad n_{H2}=? \qquad \qquad \rightarrow M\mbox{\mathring{a} finne}\ P_{H2}$$

$$P_{tot} = P_{H2} + P_{H2O} \qquad \qquad P_{H2} = 0,97 \text{ atm}$$

$$PV = nRT$$
 $\underline{n_{H2}} = P_{H2}V/RT = \frac{0.97*4.7}{0.0820*293} = \underline{0.19 \text{ mol}}$

$$n_{Al} = n_{H2} * (2/3) = 0,19* (2/3) = 0,127 \text{ mol}$$
 $\underline{m_{Al}} = 0,127*26,98 = \underline{\textbf{3,41 g}}$ Ser at mengde gass dannet tilsvarer reaksjon med 3,41 gram aluminium, noe som tyder på at legeringen inneholdt det den skulle.

Gitt f

ølgende reaksjon: Beregn ΔH , og ΔS og ΔG for reaksjonen ved 298 K

$$Fe_2O_3(s) + 3 H_2(g) = 2 Fe(s) + 3 H_2O(g)$$

$$\Delta H_r^o = 2*0 + 3*-242 - (-824) - 3*0 = 98 \text{ kJ}$$

$$\Delta S_{\underline{r}}^{\circ} = 2*27 + 3*189 - 87 - 3*131 = \underline{141 \ J \ K^{-1}}$$

$$\Delta G_r^o = 2*0 + 3*-229 - (-742) - 3*0 = 55 \text{ kJ}$$

 ΔG^{o}_{r} kan også beregnes fra $\Delta G^{o}_{r} = \Delta H^{o}_{r} - T \Delta S^{o}_{r}$, slik som tidligere. Får da $\Delta G^{o}_{r} = 56 \text{ kJ}$.

b) Er reaksjonen endoterm eller eksoterm?

 $\Delta H_r^{\circ} = 98 \text{ kJ}. \Delta H_r^{\circ} > 0 \text{ gir at reaksjonen er endoterm.}$

c) I hvilken retning er likevekten forskjøvet ved 298 K?

 $\Delta G_r^{o} = 55$ kJ. $\Delta G_r^{o} > 0$ gir at reaksjonen er spontan mot venstre. ΔG_r^{o} er negativ for en spontan reaksjon.

d) Finn den laveste temperatur der likevekten (standard tilstand) er spontan mot høyre. Verdiene for ΔH° og for ΔS° for denne reaksjonen kan anses tilnærmet uavhengige av temperaturen.

Fra ligningen $\Delta G^{\circ}_{r} = \Delta H^{\circ}_{r} - T \Delta S^{\circ}_{r}$ framgår det at ved å øke temperaturen vil ΔG°_{r} gå fra å være positiv til å bli negativ (spontan mot venstre). Endringen skjer ved $\Delta G^{\circ}_{r} = 0$.

Setter $\Delta G^{\circ}_{r} = \Delta H^{\circ}_{r} - T \Delta S^{\circ}_{r} > 0$, og løser mhp T

$$\underline{T} > \frac{\Delta H^{\circ} r}{\Delta S^{\circ} r} = \frac{98*10^3}{141} > \underline{695 \text{ K}}$$

Dvs: Reaksjonen er spontan mot høyre for temperaturer OVER 695 K